

Liturgický program

PONDELOK 20. apríl
Prepodobný Teodor Trichinas
Sk 3, 19 – 26, zač. 9; Jn 2, 1 – 11, zač. 6;
(HS: 233; PZ: 199)
+ **Anna Lechová**

UTOROK 21. apríl
Hieromučeník Január a spoločníci
Sk 4, 1 – 10, zač. 10; Jn 3, 16 – 21, zač. 10, (HS: 233; PZ: 199)
+ **Iveta**

STREDA 22. apríl
Prepodobný Teodor Sykeónsky
Sk 4, 13 – 22, zač. 11; Jn 5, 17 – 24, zač. 15; (HS: 233; PZ: 199)
+ **Helena Paločková**

ŠTVRTOK 23. apríl
Veľkomučeník, triumfátor a divotvorca Juraj
Sk 4, 23 – 31, zač. 12; Jn 5, 24 – 30, zač. 16; (HS: 233, 373; PZ: 199, 352)
+ **z rodiny Hajdukovej a Štofanovej**

PIATOK 24. apríl
Mučeník Sáva Stratilát
Sk 5, 1 – 11, zač. 13; Jn 5, 30b – 6,2, zač. 17; (HS: 233; PZ: 199)
+ **Helena Borošová**

SOBOTA 25. apríl
Apoštol a evanjelista Marek
Sk 5, 21 – 33, zač. 15; Jn 6, 14 – 27, zač. 19; (HS: 233, 374; PZ: 199, 353)
+ **Helena Gumanová**

NEDEĽA 26. apríl
Druhá nedeľa po Pasche – O myronosičkách
Hieromučeník Bazil
Sk 6, 1 – 7, zač. 16; Mk 15, 43 – 16, 8, zač. 69; (HS: 227, 234; PZ: 192, 200, 353)

PONDELOK 27. apríl
Hieromučeník Simeon, Pánov príbuzný
Sk 6, 8 – 7, 5a. 47 – 60, zač. 17; Jn 4, 46b – 54, zač. 13; (HS: 227, 234; PZ 192, 200)
za zdravie a požehnanie rodiny Hajdukovej

UTOROK 28. apríl
Svätí apoštoli Jasón a Sósipatros
Sk 8, 5 – 17, zač. 18; Jn 6, 27 – 33, zač. 20; (HS: 227, 234; PZ 192, 200)
+ **Mária Mačišáková**

STREDA 29. apríl
Deviati mučeníci z Kyzika
Sk 8, 18 – 25, zač. 19; Jn 6, 35 – 39, zač. 21; (HS: 227, 234; PZ 192, 200)
+ **Verona, Vincent, Imrich**

ŠTVRTOK 30. apríl
Apoštol Jakub, brat Jána Teológa
Sk 8, 26 – 39, zač. 20; Jn 6, 40 – 44, zač. 22; (HS: 234, 376; PZ 200, 355)
za zdravie a požehnanie Márie s rodinou

PIATOK 1. máj
Prorok Jeremiáš. Voľnica
Sk 8, 40 – 9, 19a, zač. 21; Jn 6, 48 – 54, zač. 23; (HS: 227, 234; PZ 192, 200)
+ **Helena Paločková**

SOBOTA 2. máj
Svätý Atanáz Veľký
Sk 9, 19b – 31, zač. 22; Jn 15, 17 – 16, 2, zač. 52; (HS: 234, 377; PZ 200, 356)
pod'akovanie za dvadsať rokov spoločného života Pavla a Blanky

NEDEĽA 3. máj
Štvrtá nedeľa po Pasche – O uzdravení ochrnutého. Odchod do večnosti prepodobného Teodóza Pečerského
Sk 9, 32 – 42, zač. 23; Jn 5, 1 – 15, zač. 14; (HS: 236, 188; PZ 203, 146)

zdvoj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **09/2020**

Zranení

Jn 20, 19 – 31

Ak by ste pri otázke, aké zviera na svete je pre človeka najviac nebezpečné, rozmýšľali v duchu nad odpoveďami typu: lev, medveď, tiger či hroch, bola by to samá voda. Štatistiky totiž uvádzajú, že najnebezpečnejším zvieratom na zemi je komár. Ten má na svedomí ročne okolo sedemstotisíc úmrtí. A hoci v rebríčku nebezpečnosti vedie čosi také maličké ako komár, predsa zostáva v platnosti aj pravidlo, podľa ktorého nás môže ohroziť aj každé zviera, ktoré je ranené alebo je jednoducho zahnané do kúta a nemá kam utiecť. A nesprávajú sa tak len zvieratá. Keď som rozmýšľal nad tým, kedy ja útočím, nahnevám sa alebo rozkričím, zistil som, že je to práve v takých istých situáciách. Keď sa cítim byť niekým a niečím zranený a dotknutý alebo nejakými argumentmi zatlačený do kúta.

Podobnú situáciu mi pripomína aj príbeh dnešnej, Tomášovej nedele. Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď sú učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, príde Ježiš, stane si doprostred a povie: „Pokoj vám!“ Hneď potom sa preukáže svojimi prebodnutými rukami a bokom. Ale jeden z nich, podľa ktorého je pomenovaná aj dnešná nedeľa – Tomáš, tam chýba. A keď mu učeníci hovoria o stretnutí s Ježišom, preňho je to rana. Cíti sa mimo. Nevieme, z akých dôvodov prešvihol výnimočnú chvíľu. Preto reaguje na základe svojho zranenia hnevom, tvrdosťou a prehlásením: „Ja neuverím. Neuverím do chvíle, kým nevložím svoj prst do rán po klincoch a svoju ruku do jeho boku.“

Je to tak. Práve vo chvíľach zranenia prichádzajú tie najhlúpejšie rozhodnutia a prehlásenia: „Ja sa už na túto tému nikdy nebudem baviť! Ja tam už v živote nepôjdem! Ja mu už v živote nepomôžem! Ja mu už nič neverím! Ty mi už o tom nikdy nehovor! Toto už predo mnou nikdy nespomínaj! Ten nech mi už nikdy nevolá...“ Sú vám dobre známe tieto slová? Verím, že áno ☺.

Ježiš presne vedel, čo sa medzi učeníkmi odohralo. Vedel, aký týždeň prežíva apoštol Tomáš. A preto hneď ako prvý, čo urobí, keď o osem dní znova vstúpi do večeradla a pozdraví apoštolov, je pozvanie plné lásky a pokory pre Tomáša. „Vlož sem prst a pozri si moje ruky! Výstri ruku a vlož ju do môjho boku. A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Inak povedané: „Odvolaj svoje nerozumné a hlúpe rozhodnutie.“ Ježišov postoj lásky a pokory voči Tomášovi zabral. (Pripomína mi to podobenstvo o márotnatnom synovi, keď starší syn, ktorý sa vrátil z poľa, nechcel vojsť dovnútra. Vyšiel ho prosiť jeho otec.)

Keď vo svojom zranení (a tých je každý deň celkom dosť) vypovieš navonok alebo len vnútri podobné hlúpe slová, vedz, že je aj blízko teba so svojou pokorou a láskou Ježiš, aby ti pomohol zmeniť názor a postoj voči tomu, kto ťa ranil. Aby si sa za zranenia odplácal láskou, odpustením a požehnaním tak ako on.

otec Marek

Oznamy

► **Slávenie bohoslužieb.** Prežili sme tohtoročné sviatky Kristovho Vzkriesenia aj prvý povel'konočný Svetlý týždeň. Naďalej zostáva v platnosti zákaz verejných bohoslužieb a chrám tak zostáva v priebehu týždňa otvorený k súkromnej modlitbe v čase od 08.00 do 09.00 a v nedeľu od 15.00 do 16.00.

► **Pod'akovanie.** Chcem sa poďakovať pani cerkovníčke Rusinkovej a jej pomocníkom za prípravu chrámu k sviatkom Vzkriesenia, hlavne za prípravu Božieho hrobu.

► **Modlitba v domácej cirkvi.** Pripomínam všetkým, podobne ako to asi v tejto dobe najčastejšie počúvajú žiaci, že nemajú prázdniny, ale učia sa doma. Teda aj v duchovnom živote našej farnosti nie je čas voľna, aj keď sa nedá ísť do chrámu. Nech neprejde ani jedna nedeľa bez toho, aby ste sa modlili svätú liturgiu alebo omšu doma pri televízii rádiu alebo internete. Ak je to možné, tak aj v priebehu týždňa (o to skôr, že nemusíte ísť do chrámu, ale máte liturgiu u vás doma). K rodinnému sláveniu, ak je to možné, je vhodné prestrieť na stôl čistý obrus (najlepšie v obývačke, prípadne v jedáľenskom kúte alebo v kuchyni), do stredu položiť kríž, zapáliť sviecu, položiť Sväté písmo. Tiež je vhodné slušne sa obliecť, odložiť mobilný telefón a zapájať sa do jednotlivých častí recitovaním alebo spevom.

► **Dokonalá ľútosť.** Pred začiatkom liturgie si vzbud'te dokonalú ľútosť, aby ste mohli byť úplne zjednotení s Kristom, hlavne v čase prijímania, ale aj počas celej liturgie.

► **Prenosy liturgií.** Pripomínam tiež tým, ktorí majú doma internet, aby pustili svojim starším domácim (rodičom, starým rodičom) prenosy, ktoré idú na internete, či už cez počítač, alebo ak viete prepojiť internet s televízorom alebo na tabletoch. Na stránke www.logos.tv (živé prenosy) idú každý deň priame prenosy gréckokatolíckych bohoslužieb. Dajú sa vybrať prenosy z Prešova, Košíc, Bratislavy, Michaloviec, Ľutiny, Litmanovej a Klokočova.

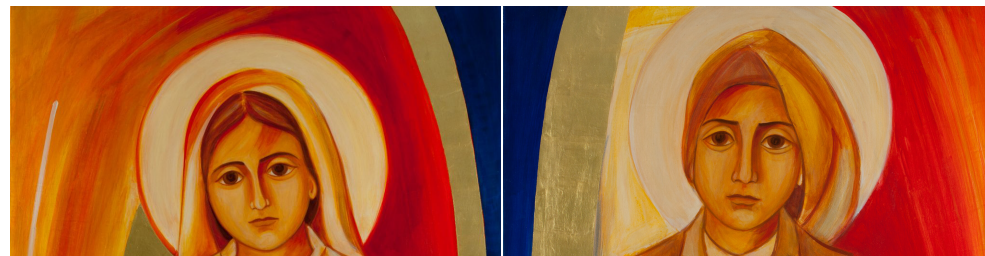
► **Voľnica.** V piatok 1. mája je z dôvodu slávania štátneho sviatku voľnica.

► **Zosnulí.** V pondelok 13. apríla odišla do večnosti zaopatrená sviatosťami pani Anna Chauturová, rod. Cornaničová (01.01.1929 – 13.04.2020), mama vladyku Milana Chautura CSsR, košického eparchiálneho biskupa. Pohrebné obrady boli v stredu 15. apríla v Katedrálnom chráme Narodenia Presvätej Bohorodičky v Košiciach. Telo zosnulej bolo prevezené a uložené do hrobu v obci Zemplínske Jastrabie. V utorok 14. apríla si vzkriesený Spasiteľ povolal k sebe do večnosti vo veku 90 rokov a v 51. roku kňazskej služby svojho služobníka otca Alexeja Janočka, titulárneho arcidekana. Zádušná svätá liturgia s pohrebnými obradmi boli v piatok 17. apríla v Chráme Narodenia Presvätej Bohorodičky v Pčolinom.

Povzbudenie malých svätých

Pred tromi rokmi sme si pripomínali 100. výročie fatimských zjavení (1917). Pri tejto príležitosti Svätý Otec František vyhlásil za svätých dve z troch detí, ktorým sa vo Fatime zjavovala Presvätá Bohorodička. Súrodenci František a Hyacinta Marto mali vtedy deväť a sedem rokov. Tretie z detí, ich sesternica Lucia, mala desať rokov. Počas kanonizácie dvoch detí Svätý Otec povedal: „Panna Mária predpovedala a varovala nás pred spôsobom života, ktorý žijeme bez Boha a ktorým sa mu hlboko rúhame. Takýto život, ktorý sa nám ponúka, alebo je nám nanútený, ľuď vedie do pekla... Po stretnutí s nádhernou Pani, ako ju nazvali, sa často modlili ruženec, robili skutky pokánia a ponúkali obety za ukončenie vojny a za duše, ktoré najviac potrebujú Božie milosrdenstvo.“

Práve v tomto čase pandémie, ktorú prežíva celý svet, môžu byť pre nás sväté deti František a Hyacinta príkladom a povzbudením. V mesiacoch február a apríl si

pripomíname výročia ich úmrtia.

Sestra Lucia vo svojich spomienkach na Františka a Hyacintu hovorí: „Brali obeť za hriešnikov tak vážne, že si nenechala ujsť žiadnu príležitosť obetovať sa. Deti z rodín z Moity chodievali žobrať po domoch. Keď ich Hyacinta uvidela, povedala: „Dajme tým chudákovi našu desiatu za obrátenie hriešnikov.“ A bežala im dať desiatu. Poobede mi povedala, že je hladná. Bolo tam niekoľko dubov a bukov. Hyacinta prišla s nápadom, že by sme mohli jesť bukvice, aby sme sa obetovali a zjedli niečo horké. A tak sme si v to odpoľudnie pochutnávali na vybranom jedle! Kedykoľvek sme tie deti stretli, dali sme im svoju desiatu. Tí chudáci mali z našich darov radosť, snažili sa s nami stretnúť a čakávali nás na ceste. Sotva sme ich uvideli, Hyacinta sa rozbehla a dala im všetko naše jedlo s takou radosťou, akoby ho vôbec nepotrebovala. V tých dňoch boli potom našim jedlom šišky, ostružiny, hriby a niečo, čo sme zbierali pri koreňoch smrekov alebo ovocie, ak na pozemku, ktorý patrilo našim rodičom, nejaké bolo.“

František bol chlapec, ktorý mal až príkladnú poslušnosť voči svojim rodičom. Počas zjavení bol jediný, ktorý Pannu Máriu iba videl, ale nepočul ju rozprávať. Panna Mária počas jedného zo zjavení povedala, že František pôjde onedlho do neba, ale predtým sa musí pomodliť veľa ružencov. Zomrel 4. apríla 1919, keď mal desať rokov, na smrteľnú španielsku chrípku, ktorá v rokoch 1918 a neskôr zamorila Európu. Keď sa ho raz pýtali, čím by chcel byť, ak vyrastie, či lekárom, kňazom alebo stolárom, odpovedal, že nechce byť ničím, chce len zomrieť a ísť do neba.

Vo februári 2020 uplynulo 100 rokov od Hyacintinej smrti, ktorá tiež umrela v čase pandémie španielskej chrípky. Zomrela osamotená, keď mala deväť rokov. Rok po Františkovi. Jej rodina i priatelia ju nemohli navštíviť, pretože pandémie spôsobila celosvetovo mnohé reštrikcie. Bratova smrť ju veľmi zasiahla. Ako následok španielskej choroby dostala hnisavý zápal prsnej žľazy a na hrudi sa jej otvorila rana. Svoje veľké bolesti obetovala za obrátenie hriešnikov. Jedného dňa povedala Lucii: „Madona mi oznámila, že ma odvezú do nemocnice v Lisabone a že už ani teba, ani rodičov neuvidím. Po mnohých utrpeniach zomriem osamote.“ Potom ticho povedala: „Ó Ježišu, teraz môžeš obrátiť veľa hriešnikov, lebo táto obeť je iste veľká.“

Panna Mária požiadala deti, aby svetu povedali: „Neurážajte viac Pána, ktorý je už dosť urážaný!“ Predpovedala hroznú vojnu, ktorá bude nasledovať, ak sa ľudia nezačnú kajať. Nasledovala prvá a druhá svetová vojna a tiež aj pandémie španielskej chrípky, ktorá si vyžiadala aj ich životy.

Nasledujme skutky Františka a Hyacinty a obetujme všetko svoje utrpenie, duchovné aj telesné, za obrátenie hriešnikov. Ak je pravdou, že choroby a utrpenie sú pozvaním k pokániu, ľútosti a návratu k Bohu, tak potom Boh žiada o obrátenie tak ako nikdy predtým.

otec Marek